

บทที่ 5

สภาพภูมิศาสตร์ ผลของสภาพภูมิศาสตร์ และแหล่งที่มาของประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นสมัยโบราณ

สภาพภูมิศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น

หลังจากที่ได้ก่อสร้างนครามมหาเอเซียบูรพาแล้ว จนกระทั่งถึงเดือนสิงหาคม ค.ศ.1945 ญี่ปุ่นก็ได้ใช้กำลังเข้ายึดครองเกาะต่าง ๆ ซึ่งโดยมากอยู่ตามแนวชายฝั่งตะวันออกของทวีปเอเซีย ตั้งแต่แหลมแคมชัทกาลลงมาจนถึงปลายสุดทางใต้ของคาบสมุทรมลายู ในบรรดาเกาะเหล่านี้ที่เป็นของญี่ปุ่นนั้นมีอยู่นับตั้งแต่เกาะเหนือสุดของหมู่เกาะคูริล (ชิชิม่า) ทางใต้ของแคมชัทกาลมาจนถึงแหลมทางใต้ของเกาะฟอร์โมซา (ซึ่งญี่ปุ่นเรียกว่า ไต้หวัน) รวมระยะทางทั้งหมดประมาณสองพันห้าร้อยไมล์ ซึ่งเท่ากับระยะทางจากคิวบา ถึงนิวฟันด์แลนด์ เกาะที่อยู่ในครอบครองมีจำนวนมากกว่าสามพันเกาะ และมีพื้นที่รวม 173,786 ตารางไมล์ พื้นที่ดังกล่าวนี้เป็นประมาณสองเท่าของเกาะอังกฤษ เกาะเหล่านี้โดยมากเป็นเกาะเล็ก ๆ และมีประมาณหกหรือเกาะเท่านั้นที่มีคนอยู่ เกาะสำคัญหกเกาะ ได้แก่ ฮอกไกโด (เยโซ) ฮอนชู (ที่เรียกกันว่าเกาะใหญ่อันเป็นที่ตั้งของเมืองใหญ่ที่สุดหกเมืองของญี่ปุ่น) ชิโกกุ คิวชู เกาะซาคาลิน (คาราฟูโต)² และฟอร์โมซา (ไต้หวัน)³ แม้จนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ นัก ประชาชนที่อาศัยอยู่บนเกาะฮอกไกโดส่วนใหญ่ก็ยัง

1. the Main Island

2. เมื่อรัสเซียแพ้ญี่ปุ่นในสงคราม ค.ศ.1904-1905 รัสเซียต้องยกเกาะนี้ครึ่งหนึ่งทางตอนใต้ให้แก่ญี่ปุ่น เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่สอง ญี่ปุ่นต้องถอนตัวออกจากการเป็นเจ้าของเกาะนี้ รัสเซียได้ครอบครองเกาะซาคาลินนี้ทั้งหมด

3. หลังจากญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่สอง ฝ่ายสัมพันธมิตรก็ยึดเอาเกาะซาคาลินและไต้หวัน แล้วคืนไปให้แก่สหภาพโซเวียตและจีนคณะชาติตามลำดับ

เป็นพวกไอนุ⁴ ซึ่งเป็นมนุษย์เก่าแก่และยังไม่มีความเจริญ ญี่ปุ่นได้เข้าไปช่วยให้พวกไอนุ
ได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว เกาะฮอนชูเกาะเดียวเท่านั้นที่มีพื้นที่กว่าครึ่งหนึ่งของพื้นที่เกาะ
ทั้งหมดในจักรวรรดิญี่ปุ่น เกาะนี้เป็นที่ตั้งของศูนย์กลางการปกครองมาตั้งแต่โบราณกาล
แล้ว เกาะชิโกกุ หรือ “สี่จังหวัด”⁵ ได้รับชื่อเช่นนี้จากการที่ในสมัยโบราณการปกครอง
ของเกาะนี้แบ่งออกเป็นสี่ส่วน เกาะนี้เป็นส่วนหนึ่งของแนวเขตด้านใต้ของทะเลที่ล้อม
รอบด้วยแผ่นดิน⁶ และมีชื่อเสียงในด้านความมั่งคั่งของน่านน้ำ เกาะต่าง ๆ และฝั่งทะเล
เกาะคิวชู ซึ่งแปลตามตัวอักษรว่า “เก้าจังหวัด”⁷ ก็ได้รับชื่อมาจากการแบ่งเขตการปกครอง
ในสมัยโบราณเหมือนกัน ช่องแคบชิโมโนะสึกิที่ไม่กว้างนักคั่นเกาะนี้กับเกาะฮอนชู เรือ
สินค้าจากฝั่งตะวันออกของทวีปเอเชียไปยังอเมริกาเหนือ โดยมากผ่านช่องแคบนี้ เกาะ
คิวชูตั้งอยู่ไม่ห่างจากเกาหลีเท่าไร และโดยเหตุที่เกาะนี้อยู่ใกล้กับประเทศจีนมากกว่า
เกาะใหญ่ใด ๆ ของประเทศญี่ปุ่นเท่า เกาะนี้จึงเป็นทางผ่านของอิทธิพลซึ่งโดยมากมาจาก
แผ่นดินใหญ่ เกาะคิวชูเป็นเกาะแรกที่ได้รับอิทธิพลเป็นอย่างมากจากการติดต่อกับยุโรป
ในคริสต์ศตวรรษที่สิบหก ท่าเรือสำคัญของเกาะนี้ คือเมืองอุตสาหกรรมนางาซากิ
ยังคงเป็นเมืองท่าสำคัญที่สุดของจักรวรรดิญี่ปุ่นในปัจจุบัน ส่วนเกาะฟอร์โมซานั้นจีน
ยอมยกให้ญี่ปุ่นเมื่อ ค.ศ.1895 ในด้านเชื้อชาติ ประชาชนในเกาะฟอร์โมซามีได้ผสม
กลมกลืนเข้ากับพลเมืองอื่น ๆ ของญี่ปุ่นเลย เหนือเกาะคาราฟูโตะขึ้นไปเป็นหมู่เกาะ
คูริล ซึ่งเป็นหมู่เกาะที่มีคนอาศัยอยู่อย่างเบาบางและตั้งเรียงรายกันอยู่เป็นแนวยาว
ระหว่างเกาะคิวชูและเกาะฟอร์โมซาเป็นหมู่เกาะริวกิว ซึ่งญี่ปุ่นได้เข้าครอบครองอย่าง
จริงจังภายในระยะเวลาราวเก้าสิบปีเศษที่ล่วงมานี้เอง นอกจากเกาะต่าง ๆ ที่กล่าวแล้ว
ในระยะหนึ่งของคริสต์ศตวรรษปัจจุบันญี่ปุ่นยังได้ครอบครองคาบสมุทรเกาหลี (โซเรียน)
ที่อยู่ใกล้และมีพื้นที่ประมาณครึ่งหนึ่งของเกาะต่าง ๆ ในจักรวรรดิรวมกัน อนึ่งญี่ปุ่น
ยังได้ปกครองดินแดนที่ติดต่อกันกับเกาหลี คือแมนจูเรีย (แมนจูเกว) มงโกเลียใน และ
จังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและทางภาคตะวันออกของอาณานิคมบริเวณจีนแท้

4. the Ainu

5. "the Four Provinces"

6. "the Inland sea

7. "the Nine Provinces"

จนกระทั่งญี่ปุ่นปราชัยไปในสงครามใน ค.ศ. 1945 ยิ่งกว่านั้นเมื่อสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง
สุดสิ้นลงแล้ว ญี่ปุ่นยังได้เกาะต่าง ๆ ในคาบสมุทรแปซิฟิกเหนือเส้นศูนย์สูตรที่เคยเป็น
ของเยอรมันมาเป็นของตนอีกด้วย

สภาพภูมิศาสตร์มีผลต่อประชาชนและประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่นอย่างไรบ้าง

เรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เล่ามาทำให้เราได้ทราบถึงผลสำคัญ ๆ บางประการที่
สภาพภูมิศาสตร์มีต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ในดินแดนดังกล่าวนั้น ประการแรกทีเดียว
การที่ชาวญี่ปุ่นในสมัยโบราณอาศัยอยู่บนเกาะหมู่หนึ่งที่อยู่ใกล้ชิดติดกันนั้นช่วยทำให้
เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น ดังเราจะได้เห็นต่อไปว่าชนชาวญี่ปุ่นแม้ว่าจะมี
ต้นกำเนิดมาจากชนเชื้อชาติต่าง ๆ กันก็เป็นชาติหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง และ
ยกเว้นแต่ในบางส่วนของเหนือและในเกาะต่าง ๆ ทางใต้ที่ได้มาทีหลังแล้วชนชาวญี่ปุ่น
มีอะไร ๆ คล้ายกันมากทีเดียว ชาวญี่ปุ่นมีความสำนึกในความเป็นชาติเดียวกันเป็นอย่างสูง
ไม่ต้องสงสัยเลยว่าทะเลที่แยกชนชาวญี่ปุ่นเสียจากชนชาติอื่น ๆ ได้มีส่วนช่วยให้ญี่ปุ่น
เกิดมีความรักชาติอย่างรุนแรงยิ่ง

ประการที่สอง นับตั้งแต่บรรพบุรุษดึกดำบรรพ์ของชาวญี่ปุ่นอพยพเข้ามา
สู่เกาะต่าง ๆ เป็นต้นมาจนกระทั่งถึง ค.ศ. 1945 ยังไม่เคยมีใครมารุกรานเกาะเหล่านี้ได้
สำเร็จเลย มีอยู่ครั้งหนึ่งก็แต่เพียงในคริสต์ศตวรรษที่สิบสามเท่านั้นที่ญี่ปุ่นถูกฮ่องเต้
ชาวมองโกลยกทัพล่วงล้ำดินแดนเข้ามาจนกระทั่งญี่ปุ่นเกือบจะตกอยู่ในปกครองของ
คนต่างชาติ ในอดีตการรุกรานที่ประสบผลสำเร็จเป็นการรุกรานทางความคิด ไม่ใช่ทาง
กำลังคน อารยธรรมของญี่ปุ่นที่รุ่งเรืองขึ้นแม้ว่าจะได้รับอิทธิพลจากภายนอกประเทศเป็น
อย่างมากก็กลับกลายมาเป็นแบบของญี่ปุ่นเองในที่สุด การยืมวัฒนธรรมต่างชาติที่เลือก
เอาตามใจชอบและบางทีก็ลอกเอามาทั้งหมดจะมีเค้าของเดิมให้เห็นว่าเมื่อเลือกและลอก
เอามาแล้ว ญี่ปุ่นก็นำทุกสิ่งทุกอย่างมาดัดแปลงให้เป็นแบบของตนโดยเฉพาะ จนกลายเป็น
เอกลักษณ์ของชาติตนไป

ประการที่สาม เนื่องจากเหตุที่ว่าชาวญี่ปุ่นเป็นชาวเกาะ ธรรมชาติจึงส่งเสริม
ให้เป็นพวกที่ท่องเที่ยวไปตามท้องทะเล อนึ่ง การมีอ่าวที่ไม่มีคลื่นลมจัดเป็นจำนวนมาก
และการที่เกาะต่าง ๆ ไม่อยู่ห่างไกลกันมากนักยังช่วยส่งเสริมในเรื่องนี้อีกด้วย ทำเรื่อง

นางซางกิและโยโกฮามา ซึ่งขอยกมากล่าวเพียงสองแห่งเพื่อเป็นตัวอย่างเท่านั้น จัดอยู่ในจำพวกท่าเรือที่ดีที่สุดในโลก ทะเลญี่ปุ่น^๘ ซึ่งมีเกาะอยู่เรียงราย ไม่มีพายุ และอยู่ใกล้แหล่งอารยธรรมโบราณได้ยวนใจให้คนบริเวณนั้นออกท่องเที่ยวทางทะเล ทำให้ชาวญี่ปุ่นมีชื่อเสียงในการหาปลา และเป็นธรรมชาติอยู่เองเมื่อมาถึงสมัยที่มีการค้าขายระหว่างประเทศ ชาวญี่ปุ่นจึงมีพาณิชย์นาวีที่ใหญ่โต

ประการที่สี่ เราจะเห็นว่า เกาะต่าง ๆ ของญี่ปุ่นตั้งอยู่ใกล้ชิดติดต่อกับฝั่งตะวันออกของทวีปเอเชียอย่างยิ่ง นับเป็นการส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์กันกับแผ่นดินใหญ่อย่างใกล้ชิด อย่างน้อยที่สุดมีอยู่สามแห่งที่เกาะอยู่เกือบจะติดแผ่นดินใหญ่ ทำให้การไปมาหาสู่กันค่อนข้างจะสะดวก ทั้งสามเกาะ ได้แก่เกาะเซคาสินทางเหนือ คิวชูกับเกาหลีตอนกลาง และฟอร์โมซาทางใต้ แห่งที่สำคัญที่สุดคือเกาะคิวชูกับเกาหลีตอนกลาง เพราะส่วนหนึ่งของบรรพบุรุษของชาวญี่ปุ่นเดินทางเข้ามายังเกาะต่าง ๆ โดยผ่านมาทางเกาหลี สายธารใหญ่แห่งวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมอินเดียที่ไหลมาสู่ญี่ปุ่นก็ผ่านมาทางเกาหลี ทางติดต่อค้าขายกับแผ่นดินใหญ่ที่สะดวกที่สุดก็เป็นทางที่ผ่านเกาหลี พวกคนป่าเถื่อนบางพวก ซึ่งอาจจะเป็นบรรพบุรุษของพวกไอนุในปัจจุบันนี้ อาจจะผ่านเข้ามาทางคาราฟูโต ส่วนชนเชื้อสายมลายูและอาจจะมิชนชาติอื่นจากแผ่นดินใหญ่บางพวกด้วย เดินทางเข้ามาทางหมู่เกาะริวกิวโดยผ่านเข้ามาทางเกาะฟอร์โมซา

ประการที่ห้า การอยู่ใกล้ชิดกับแผ่นดินใหญ่ทวีปเอเชียนี้ยังคงทำให้ชาวญี่ปุ่นมีความสนใจเกี่ยวกับแผ่นดินใหญ่เป็นอย่างมากอีกด้วย ชาวญี่ปุ่นเห็นว่าโดยธรรมชาติแล้วแผ่นดินใหญ่เปิดโอกาสให้พวกคนขยายการค้าและอาณาเขต แผ่นดินใหญ่อยังอาจจะใช้เป็นทีระบายพลเมืองที่มีล้นประเทศได้อีกด้วย ญี่ปุ่นได้พยายามป้องกันมิให้มหาอำนาจต่างชาติที่มีกำลังเข้มแข็งได้ครอบครองบริเวณต่าง ๆ ของแผ่นดินใหญ่ทวีปเอเชียที่อยู่เกือบติดประเทศของตน ด้วยเหตุนี้ญี่ปุ่นจึงรบทั้งรัสเซียและจีนเพื่อช่วยป้องกันเกาหลี และแล้วต่อมาก็ผนวกเกาหลีเสีย อนึ่งญี่ปุ่นยังเรียกร้องมิให้จีนยอมให้มหาอำนาจยุโรปไม่ว่าประเทศใดมามีอำนาจเหนือฝั่งทะเลเขตฮกเกี้ยนซึ่งอยู่ตรงข้ามเกาะฟอร์โมซา ญี่ปุ่นยังได้ยื่นกรานที่จะให้ตนได้รับฟังความเห็นของตนในการตกลงปัญหาเกี่ยวกับจีน และให้จีน

8. The Sea of Japan

*

เปิดประตูให้แก่การค้าของญี่ปุ่นด้วย ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่งญี่ปุ่นพยายามตั้ง
มันอยู่ในประเทศสาธารณรัฐใหญ่แห่งเอเชียคือจีน ทั้งนี้เพื่อว่าจะได้ไม่ถูกกีดกันให้ออกไป
เสียได้ง่าย ๆ เมื่อสงครามสงบแล้ว กล่าวโดยสรุป ญี่ปุ่นตั้งใจที่จะทำให้ตนมีอิทธิพล
สำคัญที่สุดในแผ่นดินใหญ่ของเอเชีย และปิดประตูไม่ให้ชาติอื่นเข้ามาให้ได้มากที่สุด
เท่าที่จะทำได้

ประการที่หก ความยาวของแนวเกาะรวมกับการอยู่ใกล้ฝั่งแผ่นดินใหญ่ของ
ทวีปเอเชียมีความสำคัญต่อญี่ปุ่นมาก ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ชนหลายพวกหลายเหล่า
เข้ามาสู่ญี่ปุ่นได้ทางส่วนต่าง ๆ พวกที่ผ่านเข้ามาทางคาราฟูโต คือ เผ่าต่าง ๆ ที่คล้ายคลึง
กับพวกที่อยู่ในไซบีเรีย ที่ผ่านมาจากเกาหลีคือพวกเผ่าต่าง ๆ จากเอเชียกลาง จีน เกาหลี
และที่เข้ามาทางใต้คือพวกที่มีเชื้อสายมลายู ในระยะเวลาที่ผ่านมาไม่นานนักนี้การอยู่ใกล้ชิด
กับแผ่นดินใหญ่ทำให้ญี่ปุ่นอยู่ในตำแหน่งเหมาะที่จะทำการควบคุมฝั่งตะวันออกของ
เอเชียเกือบทั้งหมดได้ บริเตนใหญ่สามารถควบคุมสายการเดินทางไปยังภาคตะวันตก-
เฉียงเหนือของยุโรปและเป็นราชินีแห่งแอตแลนติกเหนือได้ฉันใด ในทำนองเดียวกัน
ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของญี่ปุ่นก็ทำให้ญี่ปุ่นสามารถเข้าควบคุมการค้าขายและการขนส่ง
สินค้าในแถบตะวันออกไกลของเอเชียได้ฉันนั้น

ประการที่เจ็ด ที่ตั้งของประเทศญี่ปุ่นทำให้คนญี่ปุ่นเป็นชนพวกแรกที่แปล
ความหมายของวัฒนธรรมตะวันตกซึ่งได้แก่วัฒนธรรมของยุโรปและอเมริกาให้แก่ชาติ
ต่าง ๆ ในตะวันออกไกล คือญี่ปุ่นสามารถเข้าใจเจตนารมณ์ของชาวตะวันตกและปฏิบัติการ
ตอบโต้ได้อย่างยอดเยี่ยม การที่ญี่ปุ่นเป็นชาติแรกในภูมิภาคนี้ที่เปิดประตูให้แก่พวก
ตะวันตกอย่างไม่อั้นนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องบังเอิญเลย ดังเราจะเห็นได้ว่าบรรดาท่าเรือใหญ่ ๆ
ของญี่ปุ่น ซึ่งบางแห่งอยู่ทางด้านเอเชียและบางแห่งอยู่ทางด้านอเมริกาได้เชิญชวน
ชาวโลกตะวันตกให้เข้ามาเมื่อเรือกลไฟในยุคเครื่องจักรไอน้ำเริ่มปรากฏประปรายใน
มหาสมุทรแปซิฟิก และก็ไม่ใช่เป็นไปโดยบังเอิญเหมือนกันที่ญี่ปุ่นเป็นผู้นำในการเปิด
ประตูเกาหลี และที่ชาวจีนเป็นจำนวนมากพากันไปเข้าศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ใน
มหาวิทยาลัยญี่ปุ่น ด้วยเหตุผลทางภูมิศาสตร์ญี่ปุ่นมีความเชื่อเสมอมาว่าเทพเจ้าได้กำหนด
ให้ประเทศตนชักนำตะวันออกไกลให้เข้าสู่ยุคใหม่

ประการที่แปด ไม่แต่เพียงที่ตั้งของเกาะและการอยู่ใกล้ชิดกับแผ่นดินใหญ่แห่งทวีปเอเชียจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อญี่ปุ่นเท่านั้น แต่ลักษณะของดินแดนนั้นเองก็ยังมีผลสำคัญอยู่ด้วย ข้อแรกก็คือเกาะต่างๆ มีภูเขาอยู่มากมาย ภูเขาเหล่านี้อยู่โดดเดี่ยวก็มี อยู่เรียงกันเป็นเทือกก็มี ภูเขาบางลูกเป็นภูเขาไฟโดยกำเนิด บางลูกเกิดจากการหดตัวของเปลือกโลก แต่พื้นที่ที่เป็นภูเขาเหล่านี้ก็เป็นพื้นที่ที่ส่วนใหญ่ของประเทศ เนื่องจากเหตุนี้พื้นที่ที่ใช้ทำการเพาะปลูกได้จึงมีน้อย ในปัจจุบันพื้นที่ของประเทศญี่ปุ่น ที่ใช้เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์มีสิบบิลเลียนเฮกตาร์ บางทีอาจจะพัฒนาที่ดินมาใช้ทำการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ได้อีกสิบบิลเลียนเฮกตาร์ แม้ว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง เมื่อเป็นเช่นนี้ก็หมายความว่าในไม่ใช้จำนวนประชากรที่ผลิตผลในประเทศพอจะเลี้ยงดูได้ก็จะถึงขีดจำกัดสูงสุดแล้ว จำนวนประชากรที่เพิ่มเลขขีดจำกัดสูงสุดขึ้นไปก็ต้องออกไปอยู่ประเทศอื่นหรือไม่ก็ต้องชะงักเข้มนั้นประกอบการค้าและอุตสาหกรรมอย่างของคนในบริเตนใหญ่ทำกันอย่างไรก็ดี ยังมีแผ่นดินบนทวีปอันกว้างใหญ่ไพศาลอยู่ใกล้ ๆ เช่น แมนจูเรีย มงโกเลีย และไซบีเรียซึ่งมีที่ดินว่างเปล่ามากพอที่จะให้คนอพยพเข้ามาเมืองไปอาศัยทำมาหากินได้อีกประเทศจีนมีผลเมืองที่ยังขึ้นแข่งจำนวนมหาศาล ฉะนั้น จีนอาจเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งที่ญี่ปุ่นจะส่งสินค้าเข้าไปขายและซื้อวัตถุดิบได้อย่างไม่จำกัดจำนวน เกือบตลอดฝั่งทะเลตะวันออกของเอเชียเป็นบริเวณที่ปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารแห่งใหญ่และจะขยายให้ใหญ่ยิ่งขึ้นไปอีกก็ได้ ยิ่งกว่านั้น พวกภูเขาในญี่ปุ่นก็ยังเอื้ออำนวยแก่การอุตสาหกรรมเพราะในที่หลายแห่งมีถ่านหินมาก และถ่านหินก็อาจจะสร้างเขื่อนกันเพื่อใช้พลังน้ำเป็นประโยชน์ได้ ญี่ปุ่นขาดแร่เหล็ก แต่แร่นี้ก็พบอย่างมากมายในเขตจีนแท้และแมนจูเรีย ทั้งอยู่ไม่ไกลจากทางน้ำที่จะใช้เป็นทางขนส่งทางเรือออกถึงทะเลและถึงญี่ปุ่นได้โดยตรงเลย ญี่ปุ่นยึดมั่นกับการที่จะให้แผ่นดินใหญ่ของทวีปเอเชียที่อยู่ใกล้กับตนเปิดประตูให้แก่ตนตลอดกาล และป็นความจริงที่ญี่ปุ่นพยายามให้ตนได้มีสิทธิพิเศษในย่านนั้น เพราะย่านนั้นเป็นแหล่งอาหาร ย่านนั้นอาจเป็นที่สำหรับระบายผลเมืองที่ล้นประเทศ ย่านนั้นเป็นตลาดสำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของญี่ปุ่น ย่านนั้นเป็นคลังแห่งวัตถุดิบต่างๆ ญี่ปุ่นต้องการสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ทั้งสิ้น

ประการที่เก้า ภูเขาทำให้เกาะต่างมีหุบเขาและที่ราบเล็ก ๆ มีลำน้ำที่ใช้เดินเรือได้ไม่กี่สาย และในสมัยโบราณก่อนที่จะมีรถไฟ โทรเลข และเรือกลไฟใช้กันนั้นการคมนาคมติดต่อกันลำบากมาก เหมือนกับประเทศที่เต็มไปด้วยภูเขาโดยมาก ธรรมชาติทำให้ชาวญี่ปุ่นแบ่งกันอยู่เป็นหมู่เล็ก ๆ แต่ละกลุ่มมักจะเป็นอิสระจากอำนาจส่วนกลาง ฉะนั้น การมีรัฐบาลแบบศักดินาสวามิภักดิ์และการอยู่กันเป็นโคตตระกูลก็เกิดขึ้นได้ง่าย

ประการที่สิบ ญี่ปุ่นมีลมฟ้าอากาศเหมาะ ส่วนใหญ่ของประเทศตั้งอยู่ในเขตอบอุ่นซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของอารยธรรมสำคัญ ๆ ของโลก กล่าวกันว่าญี่ปุ่นได้รับภัยพิบัติจากพายุไต้ฝุ่นมากกว่าประเทศใด ๆ ในเอเชีย ทำให้อุณหภูมิของแต่ละวันเปลี่ยนแปลงไปได้มาก ซึ่งเชื่อกันว่าสภาพลมฟ้าอากาศดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้คนขยันขันแข็ง และนำไปให้อารยธรรมเกิดขึ้น ญี่ปุ่นมีฝนตกชุก กระแสน้ำดำ^๑ ซึ่งเป็นกระแสน้ำอุ่นไหลมาจากเขตร้อน ไหลเลียบบฝั่งทะเลส่วนหนึ่งของประเทศ พฤษภชาติเจริญเติบโตงอกงามขึ้นและที่ดินที่ใช้เพาะปลูกได้ก็อำนวยผลให้แก่ชาวไร่ชาวนาอย่างคุ่มหน่อ ประชากรจำนวนมากจะไม่มีอาจมีอาหารที่ผลิตได้ในประเทศเลี้ยงดูได้พอ ถ้าหากดินและลมฟ้าอากาศไม่อำนวย

ประการสุดท้ายนั้นเราจะเห็นได้ว่าสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติก็อาจจะมีส่วนทำให้คนเกิดมีความรักสวยรักงามอันทำให้เกิดเอกลักษณ์ของคนญี่ปุ่น เนินเขาที่ปกคลุมไปด้วยต้นไม้ ภูเขาและหุบเขาดลจดจนทะเลสาบท่าเรือ และทะเล ที่ต่างก็มีรูปร่างลักษณะผิดแผกแตกต่างกันออกไป ก็ย่อมจะช่วยพัฒนาคนบางหมู่บางเหล่าให้เกิดรสนิยมในศิลปะ ประเทศญี่ปุ่นจัดอยู่ในประเทศที่สวยงามที่สุดประเทศหนึ่งของโลก และความงามของธรรมชาติได้ช่วยปลุกฝังให้ผู้คนพลเมืองเป็นคนรักดอกไม้ต้นไม้ นก ทะเลสาบ ในยามเดือนหงาย ลำห้วย ลำธาร และน้ำตก

ดังได้กล่าวมาแล้วทำเลที่ตั้งของประเทศและทรัพยากรธรรมชาติและลักษณะของเกาะต่าง ๆ ได้มีอิทธิพลเป็นอันมากมาแล้วในอดีตและจะคงมีอยู่ต่อไปต่อประชาชนชาวญี่ปุ่น อารยธรรมของญี่ปุ่น ความทะเยอทะยานของญี่ปุ่น และนโยบายของญี่ปุ่น ในที่สุด

9. the Black Current

แหล่งที่มาของประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นสมัยโบราณ

เกี่ยวกับหัวข้อนี้เรามีหลักฐานพอสรุปได้ว่า แหล่งที่มาของประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นสมัยโบราณประกอบด้วยหลักฐานทั้งที่ไม่ได้มีการจารึกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและที่จารึกลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้โดยนักโบราณคดีได้ขุดค้นพบวัตถุที่คนโบราณได้ทำขึ้นไว้นานาชนิด หลุมฝังศพ กองเปลือกหอย เศษวัสดุ และโครงกระดูกเป็นรูปร่างของมนุษย์กระจัดกระจายอยู่ในที่ต่าง ๆ ทั่วญี่ปุ่น บันทึกประวัติศาสตร์ของจีน ซึ่งมีข้อความเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่หนึ่ง ยืนยันข้อยุติบางประการที่ได้จากทางโบราณคดี อนึ่ง สมุดบันทึกเหตุการณ์ประจำปีของต่างชาติในเอเชียดังกล่าวนี้ช่วยให้ทราบเรื่องราวบางอย่างของญี่ปุ่นได้บริบูรณ์ขึ้น ในสมัยต่อ ๆ มาชาวญี่ปุ่นได้เริ่มเรียบเรียงประวัติศาสตร์ของตนเอง แต่ผลงานดังกล่าวมักจะเอาเรื่องจริงไปปะปนกับเทพนิยายและเอาพระจักรพรรดิไปปะปนกับเทพเจ้าต่าง ๆ ถึงกระนั้นก็ดีผลงานเหล่านี้ก็ยังมีเนื้อหาที่มีความถูกต้องแน่นอนของประวัติศาสตร์ป็นอยู่ด้วย เพราะได้เล่าเหตุการณ์เกี่ยวกับการก่อตั้งประเทศญี่ปุ่นโบราณไว้ในรูปนิทานเปรียบเทียบ และเมื่อเวลาล่วงไปเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นโบราณก็มีละเอียดมากขึ้นเป็นลำดับ แต่เนื้อหาเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นก่อนคริสต์ศตวรรษที่ห้าก็ยังต้องใช้วิธีเดากันอยู่อีก เพราะชาวญี่ปุ่นซึ่งแต่เดิมาไม่มีตัวอักษรใช้ แต่รับเอาวิธีการเขียนของจีนมาใช้ในคริสต์ศตวรรษนั่นเอง แม้ว่าประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่นจะมีเรื่องราวกล่าวย้อนไปจนถึงโบราณกาล แต่เมื่อเปรียบเทียบกับอารยธรรมสำคัญ ๆ แล้ว ประวัติศาสตร์ที่มีการจดบันทึกไว้ของญี่ปุ่นเพื่อแสดงเรื่องราวที่เกิดขึ้นรวมทั้งการมุ่งแสดงให้เห็นถึงการมีราชวงศ์พระจักรพรรดิเพียงราชวงศ์เดียวสืบต่อกันมาไม่ขาดสาย ก็ค่อนข้างจะมีขึ้นหลังกว่าอารยธรรมสำคัญอื่น ๆ มาก เมื่ออาณาจักรโรมันแตกสลายไปนั้น ญี่ปุ่นเพิ่งเริ่มต้นมีการบันทึกเรื่องราวในประวัติศาสตร์ในรูปที่จะยอมรับได้ขึ้นเท่านั้น และกว่าสองพันปีก่อนหน้านั้นจีนซึ่งอยู่ใกล้กับญี่ปุ่นก็มีความเจริญทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะเด่นชัดเป็นอย่างสูงแล้ว

การกล่าวถึงทางโบราณคดีซึ่งแสดงให้เห็นถึงญี่ปุ่นสมัยต่างๆ

เราไม่ใคร่ทราบต้นกำเนิดทางเชื้อชาติของชาวญี่ปุ่นมากนัก พวกที่มีตัวปรากฏอยู่ในปัจจุบันซึ่งอยู่มาเก่าแก่ที่สุดในญี่ปุ่นคือ พวกไอนุ ครั้งหนึ่งพวกไอนุเคยอาศัยอยู่

ทั่วไปในญี่ปุ่น แต่ในปัจจุบันส่วนมากอยู่ในเขตที่รัฐบาลจัดไว้เฉพาะในเกาะฮอกไกโด บางทีในด้านวัฒนธรรมดั้งเดิมคนพวกนี้อาจจะป็นคนผิวขาวเดิม (โปรโต-คอเคเชียน) เพราะคนพวกนี้ขึ้นค่อนข้างดก ผิวขาวและบางที่ก็ตาสีฟ้า พวกที่อพยพเข้ามาในญี่ปุ่น ในภายหลัง มาจากแถบเหนือและแถบใต้ของทวีปเอเชีย ถ้าญี่ปุ่นไม่กลืนชาติคนพวกนี้ ก็ผลักดันคนพวกนี้ให้ขึ้นไปทางเหนือ พวกที่เข้ามาในญี่ปุ่นตอนแรก ๆ และที่สำคัญ กว่าพวกใด ๆ คือพวกที่มาจากแถบเหนือของเอเชีย พวกนี้เป็นพวกที่วางแบบแผนการ ดำเนินชีวิตของคนญี่ปุ่น วัตถุที่คนโบราณทำขึ้นแบบที่พบในมงโกเลีย เกาหลี และ แมนจูเรียก็พบในญี่ปุ่นโบราณด้วย ความคล้ายคลึงกันของภาษาช่วยให้ความสัมพันธ์ทาง วัฒนธรรมระหว่างคนญี่ปุ่นกับคนในตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปเอเชียมีมากขึ้น เพราะภาษาญี่ปุ่นอยู่ในจำพวกภาษาแถบอัลไต ภาษาเกาหลีก็นับรวมอยู่ในกลุ่มภาษานี้ โดยเหตุที่ญี่ปุ่นอยู่ใกล้แผ่นดินใหญ่ของทวีปเอเชียที่สุดตอนที่ตรงกันข้ามกับประเทศ เกาหลี ความใกล้ชิดกันทางภูมิศาสตร์จึงสนับสนุนทฤษฎีที่ว่าวัฒนธรรมและคนในสมัย โบราณเข้ามาสู่ญี่ปุ่นจากทางด้านที่ใกล้กันที่สุดนั้น

ชาติพันธุ์จากทางใต้ที่มีจำนวนน้อยกว่าอพยพเข้ามาภายหลัง พวกนี้บางทีจะ มาจากตอนใต้และตอนตะวันออกของจีนรวมทั้งจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การศึกษา ทางมานุษยวิทยาในด้านรูปร่างของคนปรากฏว่าคนญี่ปุ่นเป็นจำนวนมากมีรูปร่างเล็กกว่า และผิวคล้ำกว่าคนเอเชียทางตะวันออกเฉียงเหนือแต่กลับมามีคล้ายพวกมลายูที่อยู่ใกล้ เส้นศูนย์สูตรมากกว่า การศึกษาทางมานุษยวิทยาในด้านวัฒนธรรมปรากฏว่าชนชาวญี่ปุ่น มีความละม้ายคล้ายคลึงกันบ้างกับชนชาวมลายูในเรื่องภาษา ในเรื่องวิธีการปลูกข้าวที่ ทำกันมากในเขตร้อนของทวีปเอเชีย ในเรื่องแบบรูปสถาปัตยกรรมที่ทำหลังคาบ้านและ ชายคาเอียงสูง ในเรื่องอาหารการกินที่รวมทั้งการกินปลาดิบด้วย และในเรื่องการมีระบบ สังคมที่มารดาเป็นใหญ่ในครอบครัวในครั้งโบราณ (ซึ่งยังคงมีอยู่ในบางส่วนของพม่า และเกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย) แม้ว่ากำเนิดเดิมจะมีหลายเผ่าพันธุ์ก็ตาม พวกเชื้อชาติ ต่าง ๆ ที่อพยพเข้ามาสู่ญี่ปุ่นในสมัยโบราณก็ผสมกลมกลืนเข้าด้วยกันจนเมื่อตกมาถึงสมัย ประวัติศาสตร์ราว ๆ ค.ศ.400 ชนในญี่ปุ่นก็กลายเป็นชนเชื้อชาติเดียวกันไปหมด มีภาษา และวัฒนธรรมร่วมกัน

การศึกษาค้นคว้าทางโบราณคดีปรากฏว่ามีวัฒนธรรมหลายแบบติดตามเป็นลำดับกันเข้ามาสู่ญี่ปุ่นสมัยโบราณ การศึกษาค้นคว้าดังกล่าวนี้อาศัยวัตถุที่คนโบราณทำขึ้นทั้งสิ้น เพราะในสมัยนั้นยังไม่รู้จักเขียนโดยใช้สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายแทนคำพูด ได้ขุดพบวัตถุสมัยหินเก่าใน ค.ศ. 1949 โบราณวัตถุที่ขุดได้จำนวนมากแสดงให้เห็นว่าได้มีวัฒนธรรมยุคหินเก่าหรือยุคก่อนเครื่องปั้นดินเผาในญี่ปุ่นมาแล้วเมื่อประมาณ 20,000 ปีก่อนค.ศ. กระดูกมนุษย์ที่แข็งเป็นหินแล้วสองสามชิ้นทำให้เกิดความคิดว่าอาจจะมีมนุษย์แบบนีแอนเดอร์ทัล¹⁰ ซึ่งอยู่ทางเอเชียอาคิย์อยู่แล้ว ณ ดินแดนอันเป็นประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบันเมื่อประมาณ 100,000 ปีก่อนค.ศ. ซึ่งในระยยะเวลาดังกล่าวนั้นเอง อาณาเขตประเทศญี่ปุ่นยังมีได้แยกออกจากแผ่นดินใหญ่ทวีปเอเชีย วัฒนธรรมสำคัญรุ่นแรกของญี่ปุ่นอยู่ในสมัยหินกลาง เริ่มตั้งแต่ราว ๆ 4,500 ปีก่อน ค.ศ. ถึง 250 ปีก่อน ค.ศ. ญี่ปุ่นเรียกวัฒนธรรมนี้ว่าโจมอน¹¹ แปลว่า “ลายเชือก” เพราะว่าเครื่องปั้นดินเผาส่วนมากที่ขุดพบมีลายดังกล่าวตกลงไปบนผิวพื้นภายนอก ที่ที่ขุดพบโจมอนมีหลายร้อยแห่งทั่วไปในญี่ปุ่นและเกาะริวกิว วัตถุที่ขุดพบส่วนมากขุดได้ในภาคตะวันออกและภาคเหนือของญี่ปุ่น อันเป็นบริเวณซึ่งวัฒนธรรมนี้คงอยู่นานที่สุด วัตถุที่ขุดพบมีกองเปลือกหอยอาวูรหิน เครื่องปั้นดินเผา รูปและแบบต่าง ๆ มากกว่าเจ็ดสิบชนิดและ ฮานิวา¹² หรือตุ๊กตาดิน ปั้นเป็นรูปคนและสัตว์อย่างหยาบ ๆ ตัวเล็ก ๆ พอเป็นเค้า ซึ่งพบอยู่ใกล้ ๆ กับกองเปลือกหอยหรือในหลุมฝังศพ เครื่องใช้ทำด้วยหินและเครื่องปั้นดินเผาใช้สำหรับพิธีกรรมหรือสำหรับหุงต้ม

พวกที่มีวัฒนธรรมโจมอนไม่ใช่เป็นพวกที่ทำเกษตรกรรมตั้งหลักปักฐานอยู่เป็นหลักแหล่ง แต่เป็นพวกพเนจรที่ทำการล่าสัตว์ เก็บผลผลิตเผือกมัน และกินหอยน้ำจืดและหอยน้ำเค็ม เศษอาหารต่าง ๆ เหล่านี้พบกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปใกล้ ๆ ที่ซึ่งคนเหล่านั้นพักอาศัย คนโบราณเหล่านี้อาศัยในบ้านสร้างง่าย ๆ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือกลม ๆ พื้นขุดลึกลงไปดินพอสมควร หลังคาใช้แฝกและเปลือกไม้มุงบนโครงไม้ พื้นขุดลึกลงไปดินราวสักสองฟุต โดยปรกติพื้นบ้านเป็นพื้นดิน แต่บางที่ก็อาจใช้หินปู

10. Neanderthal man

11. Jomon

12. haniwa

เตาไฟกลางบ้านใช้ให้ความร้อนและหุงต้ม ในด้านการศึกษาพวกวัฒนธรรมโจมอนเป็นพวกที่เชื่อถือว่าสรรพวัตถุทั้งหลายมีวิญญาณทำการบูชากราบไหว้วัตถุธรรมชาติด้วยความนับถือยิ่งกว่าด้วยความกลัว ทำเลธรรมชาติที่สำคัญ ๆ เป็นศูนย์การสักการะทางศาสนา

วัฒนธรรมสมัยต่อมาเรียกว่าวัฒนธรรมยาโยอิ¹³ ซึ่งได้นำมาตามชื่อถนนสายหนึ่งในโตเกียวที่เป็นที่ที่พบเครื่องปั้นดินเผาที่มีลักษณะของความเจริญสูงกว่ารุ่นก่อนนั้นเป็นครั้งแรก สมัยวัฒนธรรมนี้อยู่ในราว 250 ปีก่อน ค.ศ. ถึง ค.ศ.300 นับเป็นวัฒนธรรมยุคหินใหม่ วัฒนธรรมยาโยอิมีดันกำเนิดในคิวชูแล้วแผ่ขยายไปทั่วญี่ปุ่น และเมื่อแผ่ขยายขึ้นไปทางเหนือวัฒนธรรมโจมอนก็สิ้นไป พวกที่มีวัฒนธรรมยาโยอิทำการเพาะปลูกข้าวเพื่อเพิ่มอาหารที่ได้จากการหาปลาล่าสัตว์ คนพวกนี้ยังคงอาศัยอยู่ในบ้านที่พื้นขุดลึกลงไปใต้ดินอย่างเดิม แต่เมื่อมีความเจริญมากขึ้นก็รู้จักหล่อเครื่องมือเครื่องใช้ด้วยเหล็กและสัมฤทธิ์ รวมทั้งทำกระจกเงา ดาบ หอก และระฆัง เครื่องปั้นดินเผาของวัฒนธรรมยาโยอิ ซึ่งแบบบางกว่าจะใช้กรรมวิธีที่ก้าวหน้ากว่าของวัฒนธรรมโจมอน มีชนิดต่าง ๆ มากกว่าสามโหลและทำโดยใช้แทนหมุนช่วย บางชิ้นมีภาพสลักบนผิวดิน วัตถุที่น่าสนใจที่สุดคือระฆังสัมฤทธิ์หรือโดทาคุ¹⁴ สูงประมาณสี่ถึงห้าฟุต แต่บางมากจนตีไม่ได้ ระฆังเหล่านี้หลายใบมีลวดลายแบบเรขาคณิต หรือบรรยายเรื่องราวของชีวิต ระฆังชนิดนี้ไม่ได้พบทั่วไปในญี่ปุ่น แต่พบมากในที่ราบคิงกิ¹⁵ ในตอนกลางของเกาะฮอนชู

บางทีถือกันว่าตอนปลายสมัยวัฒนธรรมยาโยอิมี่วัฒนธรรมสร้างหลุมฝังศพ¹⁶ (ประมาณ ค.ศ.300 ถึง ค.ศ.710) อันนับเป็นคลื่นแห่งการอพยพของวัฒนธรรมลูกใหม่จากเกาหลีเข้ามาซ้อนวัฒนธรรมของพวกที่อยู่เดิม เช่นเดียวกับวัฒนธรรมก่อน ๆ วัฒนธรรมใหม่นี้ได้แผ่ขยายจากเกาะคิวชูขึ้นไปทางเหนือ พวกที่อพยพเข้ามาใหม่เหล่านี้เป็นพวกชนชั้นสูงที่ชอบการรบพุ่ง อันได้แก่พวกนักรบขี่ม้าสวมหมวกเหล็กและเกราะและใช้ดาบเหล็กเป็นอาวุธ เราเรียกววัฒนธรรมนี้ว่าวัฒนธรรมทุมูลิ¹⁷ และเรียกสมัยนั้น

13. Yayoi

14. Dotaku

15. the Kinki Plain

16. the tomb culture

17. the tumuli culture

ว่า สมัยทุมูลิ¹⁸ โดยได้นำมาจากซากปรักหักพังของที่ฝังศพที่พุนดินเป็นเนินสูงหรือที่ฝังศพที่ก่อด้วยหินคล้าย ๆ กับที่สร้างกันในประเทศเกาหลีสมัยโบราณและในบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปเอเชีย หลุมฝังศพที่เป็นเนินดินบางแห่งใหญ่โตมากที่สุดมีหลุมหนึ่งยาว 1500 ฟุต สูง 120 ฟุต หลุมฝังศพบางหลุมเป็นรูปกลม บางหลุมเป็นรูปจัตุรัส และบางหลุมมีรูปคล้ายรูปทรงแจสมชั้นภายในหลุมฝังศพได้พบรูปปั้นฮานิวา¹⁹ มากกว่าที่อื่น สิ่งของที่จัดเรียงกันไว้เป็นวง ๆ ที่จุดศูนย์กลางร่วมกันมีเครื่องปั้นรูปทรงกระบอกใช้เป็นที่วางรูปผู้ชายและผู้หญิงทาสีแดง สัตว์ นักรบ และบ้านเรือนสิ่งของอื่น ๆ ที่บรรจุไว้ในหลุมฝังศพหินมีค่ารูปโค้ง²⁰ กระจก และดาบ ซึ่งมีลักษณะคล้าย ๆ กับเครื่องประดับและอาวุธของชาวเกาหลี หลุมฝังศพเหล่านี้เป็นที่ฝังศพของกษัตริย์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นพระและเป็นที่รักที่เคารพบูชาของญี่ปุ่นโบราณ โดยมากอยู่ในบริเวณที่ตั้งเมืองนาราซึ่งเป็นเมืองหลวงโบราณและในบริเวณนครเกียวโตในที่ราบคิงกิ วัฒนธรรมทุมูลินับเป็นวัฒนธรรมเชื่อมต่อระหว่างสมัยก่อนประวัติศาสตร์และสมัยประวัติศาสตร์

บันทึกลำดับเหตุการณ์ของจีนและญี่ปุ่น

บันทึกลำดับเหตุการณ์ของจีนในสมัยโบราณช่วยประกอบผลการศึกษาค้นคว้าทางโบราณคดีของญี่ปุ่นเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เข้าสู่ญี่ปุ่นต่อเนื่องกันมานี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นักประวัติศาสตร์จีนถือว่าญี่ปุ่นเป็นเมืองเมืองน้อยด้อยกว่าในด้านความสัมพันธ์กับจีน ผลประโยชน์ของจีน และเกียรติศักดิ์ของจีน

แหล่งที่มาสำคัญของประวัติศาสตร์โบราณของญี่ปุ่น คือหนังสือโคจิกิ²¹ และนิฮอง โชกิ (นิฮองงิ)²² ที่รวบรวมขึ้นในต้นคริสต์ศตวรรษที่แปดนั้น มักจะไม่ใคร่ถูกถ่วงแน่นอนและขัดแย้งกัน แต่เทพนิยายเกี่ยวกับการสร้างโลก เรื่องเทพแห่งดวงอาทิตย์ ความคิดความเข้าใจว่าจักรพรรดิเป็นเชื้อสายเทพยาดาและชาติญี่ปุ่นเป็นชาติที่วิเศษกว่าชาติใด ๆ ทั้งหมดเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อของชาวญี่ปุ่นที่ยึดถือกัน

18. the tumuli period

19. haniwa

20. บางแห่งว่าคล้ายเครื่องหมายคอมมาในภาษาอังกฤษ

21. the Kojiki

22. the Nihon Shoki (Nihongi)

มาจนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ (คือจนกระทั่งถึงวันขึ้นปีใหม่ ค.ศ.1946 จึงมีประกาศเป็นทางการให้เลิกลัทธิที่ถือพระจักรพรรดิเป็นเชื้อสายเทพดา) หนังสือทั้งสองเล่มดังกล่าวได้ปรับปรุงเทพนิยายและประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่นเสียใหม่เพื่อเสริมบารมีของโคตรตระกูลที่ปกครองอยู่ในที่ราบคิงกิ หนังสือเหล่านั้นได้สร้างภาพที่ไม่ตรงความจริงเกี่ยวกับการมีอำนาจปกครองแผ่ไปหมดและมีมาเก่าแก่นมนานแล้วขึ้น โดยการดัดแปลงการศึกษาชาติวงศ์พงศาวดารเสียใหม่ เพื่อสนับสนุนว่าจักรพรรดิมีสิทธิอันชอบธรรมแม้กระนั้นในการศึกษานิยายเกี่ยวกับเทพดา เทพธิดา และเหตุการณ์ในสวรรค์ก็อาจเป็นไปได้ที่เทพนิยายเหล่านั้นมีความคล้ายคลึงกันกับบุคคลและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ และในการเรียงลำดับเวลาและการเล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ของหนังสือเหล่านั้นตอนท้าย ๆ เล่มน่าเชื่อถือได้มากกว่าตอนต้น ๆ เล่ม

เทพนิยายเกี่ยวกับการสร้างโลกที่กล่าวไว้ด้วยถ้อยคำธรรมดา ๆ ไม่สละสลวยเท่าไรนั้น ส่วนใหญ่เกี่ยวกับกำเนิดของเทพต่าง ๆ จำนวนมากมายและการสร้างเกาะต่าง ๆ ของญี่ปุ่น ในบรรดาเทพที่มีกำเนิดก่อนนั้นมีพี่ชายและน้องสาวคู่หนึ่ง ชื่ออิซานางิ²³ และอิซานามิ²⁴ เทพและเทพีคู่นี้ได้สร้างเกาะของญี่ปุ่นราว ๆ สิบเกาะและให้กำเนิดเทพสามสิบหกองค์ องค์สุดท้ายคือเทพแห่งไฟ เมื่อให้กำเนิดเทพองค์สุดท้ายนี้แล้วอิซานามิก็หมดเรี่ยวหมดแรงและจุติจากเทวโลกนางลงไปยังยมโลก อิซานางิได้ไปหานาง ณ ที่นั้นแต่ก็เข้าไปใกล้ไม่ได้เพราะร่างกายของนางเน่าเปื่อยเสียแล้ว อิซานางิทำตัวให้บริสุทธิ์โดยถอดเสื้อผ้าทิ้งเสียและชำระล้างส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้หมดจด แล้วก็สร้างหมู่เกาะของญี่ปุ่นและเทพยดาขึ้นอีกชุดหนึ่ง รวมอยู่ในหมู่เทพที่มีกำเนิดขึ้นในคราวนี้มีเทพีแห่งดวงอาทิตย์หรืออะมะเทระสึ²⁵ เทพแห่งดวงจันทร์ และซูซา-โน-โอะ²⁶ ผู้ซึ่งในฐานะที่มีพลังในการทำลายล้างได้เข้าอยู่ในร่างของพวกศัตรูของราชวงศ์จักรพรรดิ อะมะเทระสึและซูซา-โน-โอะ ได้ให้กำเนิดเทพเพิ่มขึ้นอีกแต่เกิดได้เพียงกัน ซึ่งทำให้ซูซา-โน-โอะ ถูกเนรเทศไปอยู่อิซุโม²⁷ ทางฝั่งด้านเหนือของภาคตะวันตกของเกาะฮอนชู

23. Izanagi

24. Izanami

25. Amaterasu

26. Susa-no-o

27. Izumo

การศึกษาทางโบราณคดีไม่ได้แสดงว่าบริเวณอิซุโมเป็นศูนย์กลางสำคัญแห่งหนึ่งของญี่ปุ่นโบราณ แต่สถานที่สำหรับเคารพสักการะที่นั่นเป็นสถานที่เก่าแก่ที่สุดและมีความสำคัญเป็นที่สองในญี่ปุ่น

หนังสือประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นสองเล่มนั้นยังกล่าวต่อไปว่านินิจิ²⁸ ซึ่งเป็นหลานชายองค์หนึ่งของเทพีแห่งดวงอาทิตย์ ลงมาจากสวรรค์ไปสู่เกาะคิวชู เทพนิยายหลายเรื่องเล่าถึงการกระทำต่าง ๆ ของเทพองค์นี้บนเกาะนั้น ซึ่งได้กล่าวแล้วว่าเป็นย่านสำคัญแห่งหนึ่งเกี่ยวกับวัฒนธรรมและเป็นจุดสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับแผ่นดินใหญ่ นินิจิได้นำเอาเครื่องสูงของจักรพรรดิสามอย่างมาด้วย ของสามอย่างนี้มีอยู่มากมายในวัฒนธรรมหลุมฝังศพ ซึ่งได้แก่กระจกเงาที่เป็นเครื่องหมายแทนดวงอาทิตย์ หินมีค่า รูปโค้งแทนดวงจันทร์ และดาบเหล็กแทนสายฟ้า ต่อมาจิมมู เทนโน ซึ่งเป็นหลานชายของนินิจิได้อพยพจากตะวันออกเฉียงใต้ของคิวชูผ่านทะเลที่ล้อมรอบด้วยแผ่นดินไปยังฝั่งตะวันออกของบริเวณยามาโตในที่ราบคิงกิ ณ ที่นั่นพระองค์ได้ขึ้นครองราชย์และก่อตั้งประเทศญี่ปุ่นขึ้นเมื่อ 660 ปีก่อน ค.ศ.

การกำหนดปีนั้นกระทำกันเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่เจ็ด ในระยะที่พวกผู้ครองประเทศญี่ปุ่นรับเอาการคิดแบบของจีนโดยนับย้อนหลังไป 1260 ปี ซึ่งจีนถือว่าเป็นระยะเวลาของวัฏจักรใหญ่แห่งประวัติศาสตร์ไปใช้ การครองราชย์ของพวกกษัตริย์ยามาโตต่อจาก 600 ปีก่อน ค.ศ. มาไม่มีใครจะราบรื่นนัก ตามหนังสือประวัติศาสตร์สองเล่มนั้น กษัตริย์ที่ทำหน้าที่พระสิบเจ็ดองค์แรกต่อจากจิมมูปกครองประเทศอยู่เป็นเวลา 1060 ปี ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ ในจำนวนนี้มีอยู่สามองค์ปกครองอยู่องค์ละร้อยหรือกว่าร้อยปี แต่สิบเจ็ดองค์สุดท้าย ซึ่งบางองค์อยู่ในสมัยประวัติศาสตร์ ปกครองรวมกันทั้งหมดเป็นเวลา 126 ปี ถึงจะอ้างว่ามีสิทธิอันชอบธรรมหรือไม่ก็ตาม เมื่อถึงสมัยประวัติศาสตร์ (ค.ศ.400) ก็ปรากฏว่าโคตรตระกูลของจักรพรรดิและรัฐยามาโตในที่ราบนารากิเป็นโคตรตระกูลและรัฐที่เข้มแข็งที่สุดในญี่ปุ่น

วิเคราะห์และวิจารณ์

เรื่องราวเกี่ยวกับจิมมู เทนโน ยกไปปราบปรามพวกทางตะวันออกสอดคล้องกับผลการศึกษาทางโบราณคดี แต่ปีที่แท้จริงของเหตุการณ์นั้นน่าจะเป็นหนึ่งพันปีหลังจาก

28. Ninigi

ที่กล่าวอ้างในนิยาย คืออาจจะเกิดขึ้นในราว ๆ ครั้งแรกของคริสตศตวรรษที่สี่ ในระยะเวลาสองศตวรรษต่อมา รัฐบาลมาโตขยายใหญ่โตขึ้นและมีอำนาจมากขึ้นจนกระทั่งผู้ปกครองรัฐสามารถทำให้เมืองต่าง ๆ มากกว่า 121 เมือง เฉพาะแต่ในญี่ปุ่นเท่านั้น ยอมอ่อนน้อมได้ บางทีพวกผู้ปกครองรัฐสายที่กล่าวถึงตลอดเวลาในหนังสือประวัติศาสตร์สมัยโบราณของญี่ปุ่นสองเล่มนี้อาจจะเป็นพวกหนึ่งที่นับถือพระอาทิตย์จึงได้จัดสร้างสถานที่สำหรับเคารพสักการะใหญ่ไว้สำหรับบูชาเทพีแห่งดวงอาทิตย์ขึ้นที่อิเสะ²⁹ บนฝั่งตะวันออกของภาคกลางเกาะฮอนชู หันหน้าสู่ดวงอาทิตย์ยามรุ่งอรุณ สถานที่นี้กลายเป็นสถานที่สำหรับเคารพสักการะที่สำคัญที่สุดในญี่ปุ่น จวบจนกระทั่งในคริสตศตวรรษที่ยี่สิบเจ้านายในราชวงศ์จักรพรรดิก็ยังไปที่อิเสะ เพื่อไปแจ้งเหตุการณ์สำคัญ ๆ แก่ปฐมกษัตริย์แห่งโคตรตระกูลที่สืบเชื้อสายมาจากพระอาทิตย์

เมื่อตั้งมั่นลงได้แล้วผู้ปกครองรัฐยามาโตก็ขยายอาณาเขตออกไปได้เมืองใกล้เคียงไว้ในอำนาจ ที่ทำได้สำเร็จนั้นส่วนหนึ่งเป็นเพราะทำเลที่ตั้งของรัฐอยู่ในใจกลางเป็นชัยภูมิอันดีและส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีกำลังทางเศรษฐกิจเข้มแข็งเนื่องจากมีพื้นที่อันกว้างใหญ่และอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การปลูกข้าว กษัตริย์ราชตระกูลยามาโตได้ปกครองดินแดนทางเหนือถึงที่ราบกันโต³⁰ และทางใต้ถึงเกาะคิวชู และชั่วระยะเวลาหนึ่งได้ข้ามช่องแคบไปปกครองดินแดนในเกาหลี ความผูกพันกันทางการปกครองกับเกาหลีได้เป็นไปอย่างแน่นแฟ้น ในคริสตศตวรรษที่สี่กษัตริย์ผู้ปกครองญี่ปุ่นได้ส่งกองทัพไปยังคาบสมุทรเกาหลี และไปตั้งหลักฐานได้มั่นคงในรัฐมิมานา³¹ ทางฝั่งทะเลตอนใต้ของเกาหลีจนกระทั่งปี ค.ศ.562 จิงโจ³² มเหสีของจักรพรรดิซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการได้ทำการต่อต้านการรุกรานครั้งใหญ่ครั้งหนึ่งที่เกิดขึ้นในระยะแรก ๆ จากคิวชู บุตรของนางต่อมาได้รับการยกขึ้นเป็นพระเจ้าฮาซิมาน³³ พระเจ้าแห่งการสงคราม พวกญี่ปุ่นยังได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในของเกาหลีด้วยเพราะในเวลานั้นประเทศเกาหลีแบ่งออกเป็นสามรัฐ คือ แบกเจ ซิลละ และ โคกุลยอ³⁴ และทำสงครามขับเคี่ยวกัน

29. Ise

30. the Kanto Plain

31. the state of Mimana

32. the empress-regent Jingo

33. Hachiman

34. Paekche, Silla, Koguryo

การติดต่อกันทางทหารเป็นผลให้ความผูกพันกันทางวัฒนธรรมใกล้ชิดยิ่งขึ้น ทางเกาหลีได้จัดส่งผู้รอบรู้ภาษาจีนจำนวนหนึ่งไปยังยามาโต (เพราะในตอนนั้นจีนไปมีเมืองขึ้นและเผยแพร่วัฒนธรรมเข้าไปในเกาหลีเป็นเวลาราวห้าศตวรรษแล้ว) ผู้รอบรู้ภาษาจีนเหล่านี้รวมทั้งชาวเกาหลีและชาวจีนที่เข้าไปอยู่ในญี่ปุ่นในภายหลังต่อมาเป็นคนรู้หนังสือและมีความชำนาญงานด้านหนังสือเป็นอย่างมาก บุคคลประเภทนี้เป็นที่ต้องการมากของญี่ปุ่นในครั้งกระโน้น บุคคลเหล่านี้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นขุนนางและได้รับการยกย่อง หนึ่งในสามของผู้มีชื่ออยู่ในหนังสือใครเป็นใครของญี่ปุ่นในคริสต์ศตวรรษที่สิบเจ็ดเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากชาวเกาหลีหรือชาวจีนผู้เข้าไปอยู่ในญี่ปุ่นในครั้งนั้น พวกผู้รู้หนังสือที่เข้าไปรับราชการในยามาโตเมื่อราว ๆ ค.ศ.400 นั้นจดบันทึกต่าง ๆ เป็นภาษาจีน และหนังสือประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นเก่าแก่ที่สุดสองเล่มที่กล่าวมาแล้วก็ได้อาศัยบันทึกดังกล่าวนั้น

ต่อจากนี้เราจะได้พิจารณากันโดยทั่ว ๆ ไป ถึงเรื่องราวอารยธรรมของญี่ปุ่นโบราณเป็นต้นมาจนภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้ใช้เป็นพื้นฐานสำหรับทำการค้นคว้าหรือศึกษาให้กว้างขวางลึกซึ้งต่อไป ส่วนผู้ที่ไม่ประสงค์จะศึกษาหรือค้นคว้าเรื่องนี้ให้ลึกซึ้ง ก็จะได้ใช้เรื่องนี้เป็นความรู้ไว้ หรือเมื่อมีโอกาสในกาลข้างหน้า จะได้นำออกมาใช้ได้อย่างถูกต้องและทันที่ เพราะในปัจจุบันนี้ญี่ปุ่นก็กำลังติดต่อกว้างขวางกับบ้านเมืองเรารวมทั้งทั้งซีกโลกภาคเราอย่างใกล้ชิดในทุก ๆ ด้าน และยิ่งจะพัวพันใกล้ชิดกันยิ่ง ๆ ขึ้นอีกตามกาลเวลาที่ผ่านไป เราจะได้ไม่เป็นผู้ที่ล่าช้าต่อเหตุการณ์ ถ้าเราได้ทราบเรื่องราวของเขาอยู่บ้าง